

ԻՒՍԿԻՏԱՐԻ ԿՆՁՆԷՆ

Պ. Աբամ Թասժամեան, նախկին աշակերտ Կ. Պոլսոյ Աղջային Կեդրոնական Վարժարանին, ճարտարագետ՝ Ռաբիզ Գեղարուեստից Վարժարանէն, յղացած է 1900ի Յուլիանոսեան համար շատ հիշատակուող ու զեղեցիկ ծրագիր մը, ուր իր արևելցիի բնասեր ու ճոխ երևակայութեանը կը միանայ նաեւ ու ճարտար արուեստի մը ճարտարագիտութիւնը։ Այս ծրագիրը անարտիկուսելի կերպով կոչուած է Յուլիանոսեան անունին փայլուն յարգութիւններէն մէկն ըլլալու, եթէ անուին գրաստաններ որոնք գնահատեն և իրագործեն զայն։ Դրամատերները շանելէ առաջ, Պ. Թասժամեան արգէն իսկ բողբոջ ունեցած է Ռաբիզեան փնտրագրութեան կողմէ իր ծրագիրը գովեստներով բնորոշուած տեսնելու. մանկով գեղարուեստական քննադատը Պ. Զրոնց ժուռտէն, ո՛ր Արշիթէքթիւն շարժաթիւրքին մէջ, այդ ծրագրին կը նուիրէ սմբողջ յոգուտ մը՝ որով կը բազէնք հետեան ճատուածը։

«Պ. Աբամ Թասժամեան զազափարն ունեցած է Էան-ար-Մաստին ծոմերը հսկայ ծառ մը կառուցանել, զոր կ'անուանէ Երևակուարի Կնձնիկ... այս անտառական յիշատակարարը յետոյ մեզք բարձրութիւն պիտի ունենայ և հինգ յարիկ պիտի բաժնուի։ Կերքնայարից (805-801) պիտի յատկացուի սպասարիւ-

